

Andrei og det stygge ordet

Av Julie C. Donaldson

Basert på en sann historie

“I’ll try to repent, to do better, to pray”
(Children’s Songbook, 98).

“Du tror du er bedre enn alle andre fordi du ikke banner,” sa Nikolai i friminuttet.

“Det er ikke sant,” sa Andrei.

“Hvorfor vil du ikke si ett banneord, da?”

Bare ett? Du dør ikke av det. Alle andre banner.”

Andrei trakk på skuldrene.

“Jeg vil bare ikke.”

Andrei visste at banning var galt og fikk Den hellige ånd til å trekke seg bort. Andrei ønsket å ha Den hellige ånd med seg. Derfor bannet han ikke.

Andrei var ny på skolen, og så langt var Nikolai den eneste i sin sjetteklasse som ville være venner med ham. Men Nikolai maste på ham hver eneste dag om at han måtte banne. Og for hver dag ble Andrei litt mer lei av å si nei. Dessuten var Andrei redd for at Nikolai ville slutte

å være vennen hans, og da ville han virkelig være ensom.

“Bare si ett banneord,”

sa Nikolai etter skolen. “Så skal jeg ikke mase mer.”

Til slutt var Andrei så lei av å bli plaget at han sa ett banneord – et som var ikke *altfor* stygt.

Nikolai nikket. “Bra, nå er du en av oss.”

Etter dette snakket Nikolais andre venner også med Andrei. De spiste lunsj sammen med ham og spilte fotball sammen med ham i friminuttene. Men å være i Nikolais vennekrets

var som å gå i kvikksand. Jo mer Andrei var sammen med dem, desto mer snakket og oppførte han seg som dem. Og alle bannet. Mye. De lo og fornærmet hverandre. De sa frekke ting om lærerne sine. De ble sinte og var ofte slemme. Sakte, men sikkert begynte Andrei å bli sint oftere og fant flere og flere grunner til å banne.

En kveld mamma og pappa ikke var hjemme, begynte Andrei og hans eldre søster Katya å krangle om hvilket program de skulle se på. Før Andrei fikk tenkt seg om, glapp et banneord ut av munnen hans.

Katya så sjokkert på ham. “Jeg skal si det til mamma.”

Andrei løp til rommet sitt og smalt igjen døren. Hva var galt med alle sammen? Hvorfor gjorde de ham sint hele tiden? Da mamma og pappa kom hjem, åpnet Andrei døren sin på gløtt og hørte Katya si: “Mamma, Andrei bannet til meg.”

“Hva for noe?” Mamma virket overrasket. “Andrei ville da aldri banne.”

Andrei lukket døren og kastet seg på sengen. Han tenkte på hvor annerledes han hadde blitt siden han begynte å banne. Det var lenge siden han hadde følt Den hellige ånd.

Andrei knelte ned ved sengen sin og ba. “Kjære himmelske Fader, jeg er så lei for at jeg har vært slem og sint. Jeg beklager at jeg begynte å banne. Jeg skal ta meg sammen.”

Mens Andrei ba, fikk han en varm følelse i hjertet. For første gang siden han begynte å banne, følte han seg virkelig lykkelig. Han visste at Gud elsket ham, og han kunne føle Den hellige ånd. Han følte seg tilgitt, og visste at han kunne forandre seg og bli bedre.

Etter bønnen, sa han sannheten til mamma og ba Katya om unnskyldning. Andrei følte seg bedre etter det. Det føltes godt å omvende seg.

På skolen dagen etter spiste ikke Andrei lunsj sammen med Nikolais venner. I stedet satte han seg ved siden av noen barn han ikke kjente. Det ville ta tid, men Andrei visste at han ville finne venner som var gode og lykkelige og ikke bannet. Akkurat som ham. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

UTFORDRING

“Jeg vil bruke min himmelske Faders og Jesu Kristi navn ærbødig. Jeg vil ikke banne eller bruke stygge ord” (Mine evangelienormer).

□ På den ene siden av et papirark skriver eller tegner du hvordan gode ord får deg til å føle deg. På den andre siden skriver eller tegner du hvordan stygge ord får deg til å føle deg.

□ Les 3 Mosebok 19:12. Hvorfor er det viktig å bruke navnet på vår himmelske Fader og Jesus Kristus med respekt?

□ Spør mor eller far eller en leder hvorfor vi skulle bruke pent språk, og hvordan det har vært til velsignelse for dem.

□ Jeg utfordrer meg selv til å...

_____

_____

_____

